

תת"ע 6326/05 - ניסים בן דוד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 6326-05-19 מדינת ישראל נ' בן דוד

בפני כבוד השופט שרת זוכוביץ'-אור
מבחן ניסים בן דוד
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר התאזרחות המבקש ביום 28.8.2019.

הmbקש קיבל דוח מספרו 61118087792 המיחס לו עבירה של עצירת רכב על המדרכה במקום שלא הוסדר להעמדת רכב והחניתו בניגוד לתקנה 72(א)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 ביום 20.7.2018.

ביום הדיון לא התיאץ המבקש בבית המשפט, ומשכך לשפט בהעדרו ונגרר עליו הקנס המקורי בסך 500 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

הmbקש טען כי לא קיבל הודעה על הדיון שנקבע בעניינו. לטענת המבקש הקנס שהוטל עליו עבר למרכז לגביית קנסות וצבר ריבית ללא כל הצדקה.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי הזימון לדין נשלח כתובתו של המבקש אשר צינה בבקשתו להישפט.

לטענת המשיבה מבקשתו של המבקש לא עולה כל טען לאי קבלת דברי דואר ומבקש לא ביצע כל חקירת דואר לבחינת הסיבות לאי קבלתו ומשכך אין מקום לקבלת את בקשתו הנוכחית .

המשיבה הוסיפה וטענה כי המבקש לא העלה כל טענה בדבר סיכון הגנתו ומשכך אף לא נראה כי תעמוד לו עילית עייפות הדין.

דין

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתיאץ למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיאזרחות וה תנאי השני הוא כי

ביטול פסק הדין נדרש כדי למנוע עיוות דין.

ולענין זה ראו רע"פ 9811 סמימי נ' מדינת ישראל (29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליום בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התיצבות של אדם בדיון אליו זומן כדי עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודיננו יגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנTEL הוא על המבוקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין בשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התיצבות המבוקש

הmboksh טען כי לא קיבל הזמנה לדין שנקבע בעניינו.

בעבירות קלות, קובעת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד - 1974 :

"בעבירות תעבורה שעלהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או הזמןה למשפט לעניין עבירות קנס כאלו הומצאה בדיון גם ללא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, מלבד אם הוכית הנמען שלא קיבל את ההודעה או את הזמןה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקלבן".

משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא בדיון, רואים אותו כמו שהגיע למעןו תוך 15 ים מיום שנשלחה (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 בולני נ' מדינת ישראל, מיום 21.5.17, עפ"ת (ח') 18-03-67571, אפטין נ' מדינת ישראל, מיום 25.4.18, רע"פ 106/15 עו"ד קרייב נ' מדינת ישראל, מיום (20.1.15).

גם בעפ"ת 19-02-62391 סוטי נ' מדינת ישראל נקבע כי על מנת לבסס את חזקה המסירה הקבועה בסעיף 44א לתקנות די להראות כי נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.

זהינו, אם הוכיחה המשיבה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום בדיון, חזקה שההודעה נשלחה בדיון ועל המבוקש מוטל הנTEL להפריך חזקה זו.

על פי אישור המסירה, שנמצא בתיק בית המשפט, הזמןה לדין נשלחה לכתוותו של המבוקש אותה ציין בבקשתה להישפט, "דבורה הנבואה 18/16, ירושלים", אשר חזרה בציון הערה "לא נדרש" ביום 16.5.2019.

דבר הדואר "לא נדרש" על ידי המבוקש, דהיינו מדובר במצב בו ההודעה לשוור לסייע הדואר ליטול את דבר הדואר נשלחה לכתוותו של המבוקש אך הוא לא ניתן לקבלה. במצב מעין זה יחשב המבוקש כמו שההודעה הומצאה לו בדיון ועליו הנTEL להוכיח כי לא קיבלה את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו (עפ"ת (ח') 17-12-20229 חזן נ' מדינת ישראל, מיום 2.1.18 ורע"פ 3698 יוספוב נ' מדינת ישראל, מיום 7.5.17).

טענתו הכללית של המבוקש לפיה לא קיבל לידי את הזמןה לדין אינה עומדת בנTEL ההוכחה הדרוש להוכיח כי לא

קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו. סתיוותה של חזקה המסירה טעונה ראייה ותימוכין ולא תיעשה על-ידי העלאת טענה בעלמא כי המבוקש לא קיבל את דבר הדואר לידי (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמןון סאלם**, (25.3.2018).

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה לבקשת כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התיצבותו בדין.

חשש לעיונות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התיצבותו של המבוקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו בלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיונות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (24.4.2018)).

במקרה שבפני המבוקש לא העלה כל טענה באשר לחשש לעיונות דין שעלול להיגרם לו.

בנוסף, על אף בקשה המשיבה להשית על המבוקש כפל קנס הושת עליו הקנס המקורי בלבד הקבוע לצד העבירה בה הורשע בסך 500 ₪.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיונות דין.

לנוכח האמור ומכוון עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחתת.

זכירות תשלוח ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תש"פ, 24 דצמבר 2019, בהעדר
הצדדים.